

Neviim (prophètes) - Judges

Chapter 14

- 14,1 וַיִּרְדְּ שִׁמְשׁוֹן, תַּמְנֵתָהּ; וַיִּרְא אִשָּׁה בְּתַמְנֵתָהּ, מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים.
- 14,2 וַיַּעַל, וַיֵּגַד לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ, וַיֹּאמֶר אִשָּׁה רְאִיתִי בְּתַמְנֵתָהּ, מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים; וְעַתָּה, קַחוּ-אוֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה.
- 14,3 וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ, הֲאִין בְּבָנוֹת אַחִיךָ וּבְכָל-עַמִּי אִשָּׁה--כִּי-אַתָּה הוֹלֵךְ לַקַּחַת אִשָּׁה, מִפְּלִשְׁתִּים הָעַרְלִים; וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל-אָבִיו אוֹתָהּ קַח-לִי, כִּי-הִיא יִשְׁכַּח בְּעֵינַי.
- 14,4 וְאָבִיו וְאִמּוֹ לֹא יָדְעוּ, כִּי מִיָּהוָה הִיא--כִּי-תֵאָנֶה הוּא-מִבְּקֶשׁ, מִפְּלִשְׁתִּים; וּבָעַת הַהִיא, פְּלִשְׁתִּים מִשְׁלִים בְּיִשְׂרָאֵל.
- 14,5 וַיִּרְדְּ שִׁמְשׁוֹן וְאָבִיו וְאִמּוֹ, תַּמְנֵתָהּ; וַיָּבֵאוּ, עַד-כְּרַמֵּי תַמְנֵתָהּ, וְהִנֵּה כָפִיר אַרְיוֹת, שָׂאֵג לִקְרָאתוֹ.
- 14,6 וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה, וַיִּשְׁפָּעוּהוּ כְּשֹׁפַע הַגָּדִי, וּמֵאִמָּהּ, אֵין בְּיָדוֹ; וְלֹא הִגִּיד לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ, אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה.
- 14,7 וַיִּרְדְּ, וַיִּדְבַר לְאִשָּׁה; וַתִּישֶׁר, בְּעֵינֵי שִׁמְשׁוֹן.
- 14,8 וַיֹּשֶׁב מַיִמִּים, לַקַּחְתָּהּ, וַיִּסַּר לְרֵאוֹת, אֵת מִפְּלֵת הָאָרְצָה; וְהִנֵּה עֹדֵת דְּבוּרִים בְּגִוִּית הָאָרְצָה, וַיִּדְבָּשׁ.
- 14,9 וַיִּרְדְּהוּ אֶל-כַּפְּזוֹ, וַיֵּלֶךְ הַלּוֹךְ וְאֶחָד, וַיֵּלֶךְ אֶל-אָבִיו וְאֶל-אִמּוֹ, וַיִּתֵּן לָהֶם וַיֹּאכְלוּ; וְלֹא-הִגִּיד לָהֶם, כִּי מִגִּוִּית הָאָרְצָה רָדָה הַדְּבָשׁ.
- 14,10 וַיִּרְדְּ אָבִיהוּ, אֶל-הָאִשָּׁה; וַיַּעַשׂ שָׁם שִׁמְשׁוֹן מִשְׁתָּהּ, כִּי כֹן יַעֲשׂוּ הַבְּחוּרִים.
- 14,11 וַיְהִי, כִּרְאוֹתָם אוֹתוֹ; וַיִּקְחוּ שְׁלִשִׁים מַרְעִים, וַיְהִיו אֹתוֹ.
- 14,12 וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְשׁוֹן, אַחֲזֹדָה-נָא לָכֶם חֵידָה: אִם-הִגַּד תִּגִּידוּ אוֹתָהּ לִי שְׁבַעַת יְמֵי הַמִּשְׁתָּה, וּמִצְאֲתָם--וַנִּתְּתִי לָכֶם שְׁלִשִׁים סְדִינִים, וּשְׁלִשִׁים חֲלָפֹת בְּגָדִים.
- 14,13 וְאִם-לֹא תוּכְלוּ, לְהִגִּיד לִי--וַנִּתְּתֶם אֲתָם לִי שְׁלִשִׁים סְדִינִים, וּשְׁלִשִׁים חֲלִיפּוֹת בְּגָדִים; וַיֹּאמְרוּ לוֹ--חֲזֹדָה חֵידָתְךָ, וְנִשְׁמַעְנָה.
- 14,14 וַיֹּאמֶר לָהֶם, מִהֲאֶכֶל יִצָּא מֵאֶכֶל, וּמֵעֵז, יִצָּא מִתּוֹק; וְלֹא יִכְלוּ לְהִגִּיד הַחֵידָה, שְׁלֹשֶׁת יָמִים.
- 14,15 וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיֹּאמְרוּ לְאִשְׁת-שִׁמְשׁוֹן פְּתִי אֶת-אִישְׁךָ וַיֵּגַד-לָנוּ אֶת-הַחֵידָה--פֶּן-נִשְׂרָף אוֹתְךָ וְאֶת-בַּיִת אָבִיךָ, בְּאֵשׁ; הַלִּירְשָׁנוּ, קְרָאֲתָם לָנוּ הֲלֹא.
- 14,16 וַתִּבְנֶן אִשְׁת שִׁמְשׁוֹן עָלָיו, וַתֹּאמֶר רַק-שָׁנֵאתִנִּי וְלֹא אֶהְבַּתִּנִּי--הַחֵידָה חֲדָתְ לִבְנֵי עַמִּי, וְלִי לֹא הִגַּדְתָּהּ; וַיֹּאמֶר לָהּ, הִנֵּה לְאָבִי וּלְאִמִּי לֹא הִגַּדְתִּי--וְלָךְ אֲגִיד.
- 14,17 וַתִּבְנֶן עָלָיו שְׁבַעַת הַיָּמִים, אֲשֶׁר-הָיָה לָהֶם הַמִּשְׁתָּה; וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיֵּגַד-לָהּ כִּי הִצִּיקְתָּהּ, וַתִּגַּד הַחֵידָה, לִבְנֵי עַמָּהּ.
- 14,18 וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַנְשֵׁי הָעִיר בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, בְּטָרָם יָבֵא הַחֲרָסָה, מִה-מִתּוֹק מִדְּבָשׁ, וְזִמָּה עַז מֵאָרִי; וַיֹּאמֶר לָהֶם--לוֹלֵא חֲרָשְׁתָּם בְּעַגְלָתִי, לֹא מִצְאֲתָם חֵידָתִי.
- 14,19 וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה, וַיִּרְדְּ אֶשְׁקֹלוֹן וַיִּנֶּן מֵהֶם שְׁלִשִׁים אִישׁ וַיִּקַּח אֶת-חֲלִיצוֹתָם, וַיִּתֵּן חֲלִיפּוֹת, לְמַגִּידֵי הַחֵידָה; וַיִּסַּר אַפּוֹ, וַיַּעַל בַּיִת אָבִיהוּ.
- 14,20 וַתְּהִי, אִשְׁת שִׁמְשׁוֹן, לְמַרְעוּהוּ, אֲשֶׁר רָעָה לוֹ. {פ}